

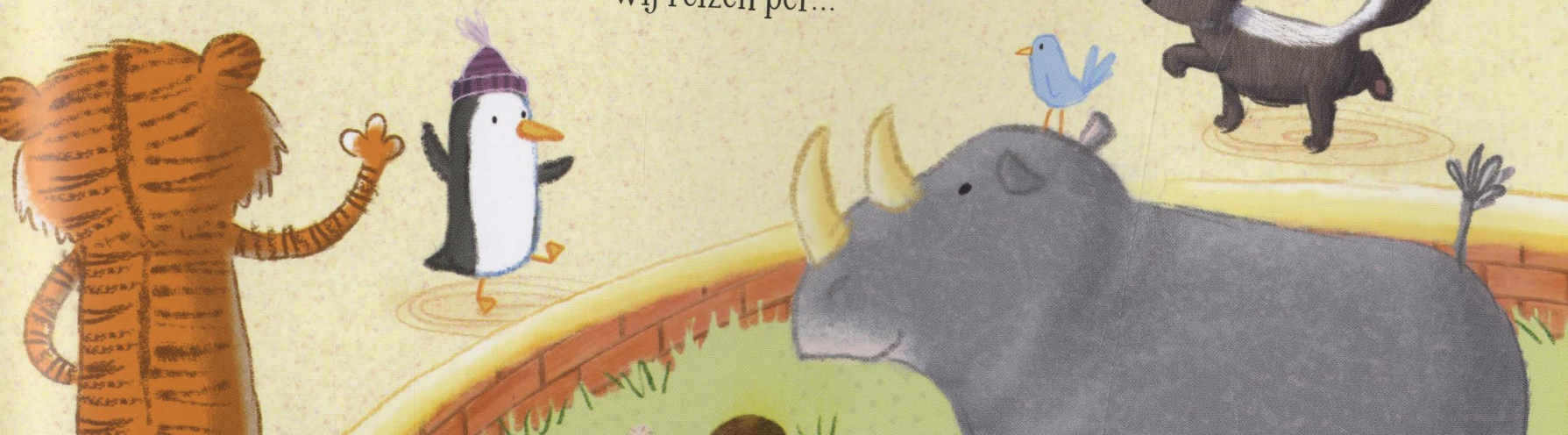
De dieren in de dierentuin van verzorger Snoep
gingen op vakantie met de hele groep.

'Gaan we met de trein?' vroegen ze. 'Of gaan we misschien vliegen?'

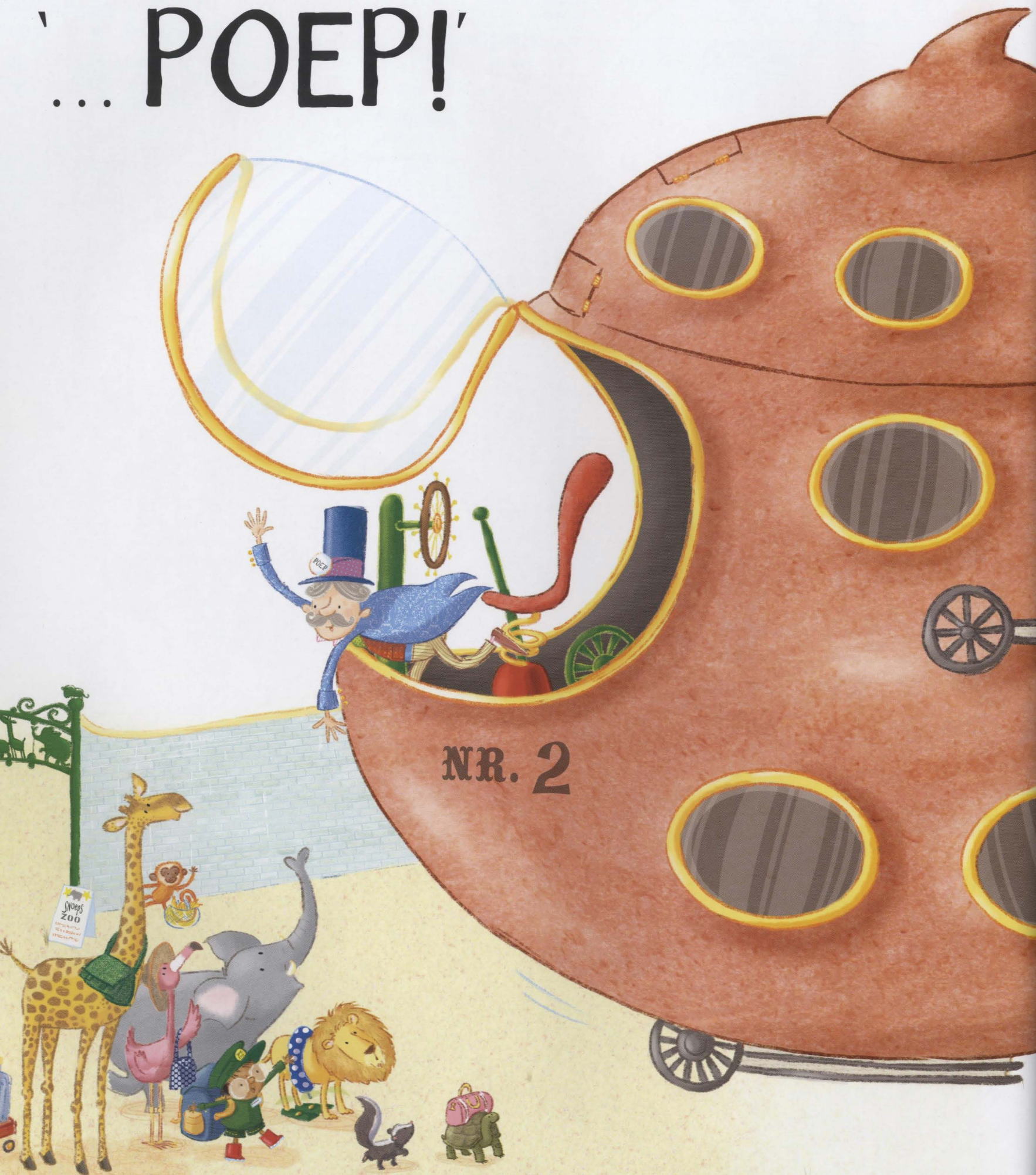

'Nee, mijn vriendjes,' lachte Simon.
'wij reizen per...'

'... POEP!'

'Hallo!' Daar was César
(César Floep, de poep-verzamelaar).

'Stap maar in mijn poepiekopter,
want we gaan op reis!

Naar het eiland Weecee,
in de warme, roze zee.

Dat is het Land van de **Levende Poep**.
Het is een prachtig paradijs!

Ze klommen gauw aan boord en gingen ervandoor.
César Floep deed alle **poep** die hij tegenkwam in een zak.

Een dikke
hermelijnen**hoop**,

en bruine
berggeiten**keutels**.

Hazen**poep**,

berenvlaai,

en zelfs yeti**kak!**

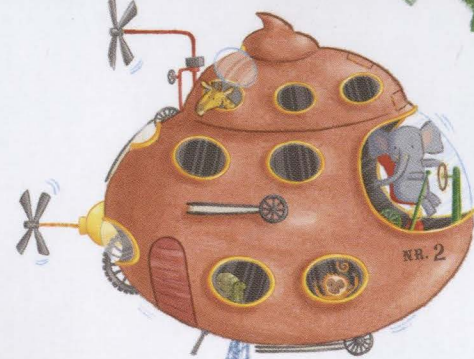

César deed enorm zijn best.

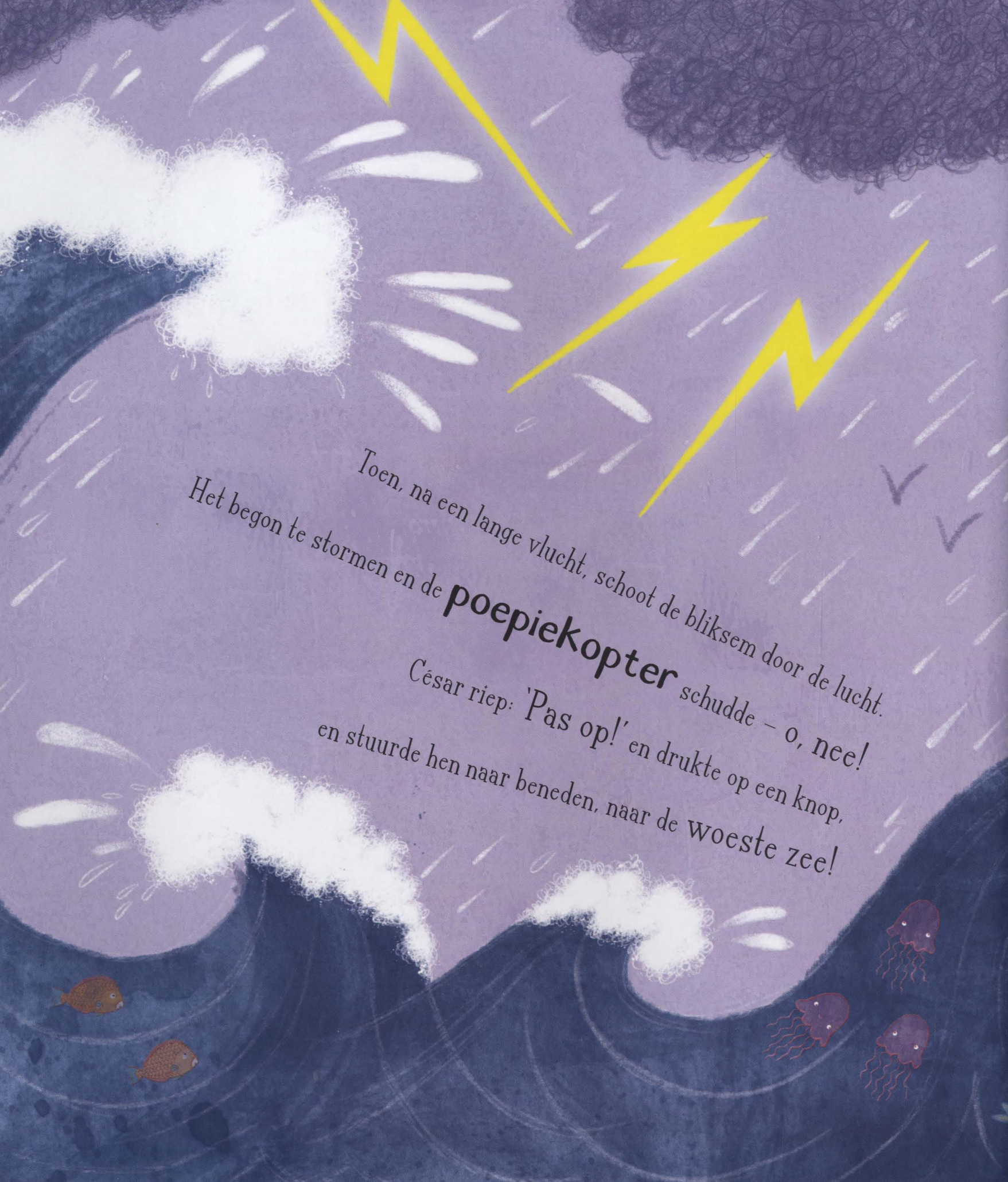
Hij verzamelde alle mest.

En elke keer als hij iets vond,
juichte hij van plezier.

Hij vloog door de bomen,
om bij de apenpoep te komen.

'Een poepje
van een schubdier!
Kom jij maar hier!'

Toen, na een lange vlucht, schoot de bliksem door de lucht.
Het begon te stormen en de **poepiekopter** schudde – o, nee!

César riep: 'Pas op!' en drukte op een knop,
en stuurde hen naar beneden, naar de woeste zee!

NR. 2

Iedereen was verbaasd en keek verdwaasd,
want de **poepiekopter** werd opeens een duikboot.
En toen ze onder water kwamen, gluurden ze door de ramen
naar alle poepende zeedieren, klein en groot!

